

Stefan Forssén och stråkkvartetten Stråf är på liten västsvensk turné med ett poetiskt program där språk

Från evighet till evighet

Musik

EVIGHETEN

Scen: Oscars, Lysekil

Stefan Forssén, piano, sång, recitation

Stråf: Sanna Källman, sopran, cello, Åsa Johansson, alt, violin, Tobias Edvardson, tenor, viola och Francis Shaughnessy, bas, violin

Stefan Forssén och stråkkvartetten Stråf är på liten västsvensk turné med ett poetiskt program där språk och musik, text och undertext samverkar kring de eviga livsfrågorna.

Från evighet till evighet

"Jag var på besök i världen som den doftade, rusade, brusade!"

Stefan Forssén har omsatt den estniska poeten Doris Karevas texter i ett musikaliskt drömspel där just den vidöppna känsligheten hos en besökare öppnar nya vägar till de stora frågorna.

Verket är därmed så mycket

mer än en tonsatt diktcykel. Här omvandlas den sjungande stråkkvartetten Stråf till en sorts mänsklighet som reagerar, kommenterar och reflekterar. Text och undertext flätas i luftiga lager. Röster och instrumentet är som en kropp som sjungspelar om oceaner, tider och vidder, själva språkljuden får stundtals instrumentala värden. Forssén själv är en betraktare som interfolierar med recitation och sång men framförallt är han den som i förtroende säger saker i sitt pianospel, ofta med en skitigare attityd som utmanar den romantiska stråkklangen.

Trots att hela projektet någonstans går ut på att se sanningen i vitögat; att allt börjar och slutar med evigheten, så slutar man inte lyssna utan man blir tvärtom mer och mer intresserad. Det är härligt att tappa fotfästet i halsbrytande ordstaplingar som encyklopediskt forsar igenom

och musik, text och undertext samverkar kring de eviga livsfrågorna.

Stefan Forssén, Sanna Källman, Tobias Edvardsson, Francis Shaughnessy, Åsa Johansson gestaltar existentiella frågor på Oscars i Lysekil.

Foto: Gunnar Eldh

botanik, astronomi, språk, religion. Eller bara njuta av rösternas vandringar in och ut i klangen. I en vals sägs det att allt du behöver kommer till dig och det är lika sant som att den flickan kommer inte mer. Tänk att det kan få kännas vemodigt och försonat utan att vara ett dugg religiöst. Det kommer ing-

en annan värld, Sanna Källmans och Åsa Johanssons röster klingar fint.

"Kom en ängel från himlen med korven i handen." Barnet drömer i Elmer Diktonius dikt från 1930. Liksom de flesta låtar i konsertens andra del reflekterar den i hög grad tillbaka till Kare-

vas texter. Stagnelius och Shakespeares får säga sitt, Lennart Hellsing också.

Även i den ordlösa Ballad i lä är det de existentiella frågorna som förmedlas genom olika lager av förståelse och musikalisk gestaltning. Här finns en oro, en storm inte långt borta. Samtidigt

Röster och instrumentet är som en kropp som sjungspelar om oceaner, tider och vidder, själva språkljuden får stundtals instrumentala värden.

solglitter och ett starkt motljus. Ensemblen spelar kraftfullt och ibland med mjukt pizzicato. Det skulle aldrig bli detsamma med två separata kvartetter. Faktum är att den speciella koncentration som krävs, när de spelar och sjunger samtidigt, skapar en originell förhöjning som skärper sinnena.

Evigheten – vad är det? Programmet börjar och slutar där.

Kiki Eldh

Fotnot: Forssén och Stråf gör samma konsert tisdag 30 mars i Kungshamn's Folkets hus.